

NEPŘÁTELE NEEXISTUJÍ

GLOBALNÍ KOOPERATIVNÍ FÓRUM

úvodní poznámka

k pojednání „Nepřátelé neexistují“ od Adi Da

V níže uvedené eseji vyzývá přítel celého světa, Adi Da, k zahájení nového globálního procesu, který by, jeho slovy řečeno, předal „moc vládnout“ principu původní jednoty, která tu vždy byla a je. Jak by k tomu mělo dojít? Adi Da říká, že je potřeba "nástroj", který by lidstvu v globálním měřítku umožnil, aby se samo zorganizovalo a samo řídilo.

Tomuto nástroji, který teprve musí vzniknout, říká „Globální kooperativní fórum“. Potřeba Globálního fóra spolupráce vyplývá ze skutečnosti, že žádná ze stávajících světových organizací nedokáže zvládat komplikovanou situaci dnešního světa.

Celosvětové organizace jako Spojené národy, které vznikly po druhé světové válce, nejsou schopny účinně zajistit odpovídající kvalitu života celku, protože vycházejí z obecně přijímaného paradigmatu - paradigmatu různých stran, které jednájí o řešeních, jimiž by maximalizovaly své vlastní zájmy. Globální dobro (pro lidi i další tvory) se tudíž podřizuje cílům jednotlivých stran.

V dnešním světě lidé touto situací trpí, nebo ji zneužívají, nebo se děje obojí. Proto základem jakékoli změny je posun vědomí, změna způsobu uvažování. Přestat se vnímat odděleně od ostatních a druhé vidět jako konkurenci. Je třeba převzít zodpovědnost za celek.

Ve svém pojednání a (podrobněji) ve své knize Ne-dva je mír, popisuje Adi Da, jak by se Globální kooperativní fórum mohlo stát projevem „každého z nás a všech společně“ — tedy jedinečné síly a potenciálu, který lidstvo získá, když se probudí a uvědomí si samo sebe jako jednu rodinu nebo jeden „systém“, jenž existuje v jednotě s celým systémem planety Země (a je za něj zodpovědný).

Globální kooperativní fórum by poskytlo institucionalizovanou strukturu, která by byla schopná uvést pravdu jednoty, která tu vždy byla a je, v život, jako praktický princip, a tak navrátit systému Země (lidem a ostatním tvorům) jeho vrozenou schopnost sebekorekce a sebeorganizace. Globální kooperativní fórum by se zkrátka zabývalo tématy, jež se týkají všech oblastí Země jako celku – tedy sebe-řízením prostřednictvím globálního procesu spolupráce všech lidí z celého světa.

—Carolyn Lee

NEPŘÁTELE NEEXISTUJÍ

Esej od Adi Da

Současná světová politika funguje podle vzorce, který byl v průběhu času s narůstající intenzitou dramatinován, což přineslo nebyvalé destruktivní důsledky zejména dvacátému století se dvěma ničivými světovými válkami a mnoha dalšími lokálními konflikty, z nichž některé přetrvávají až do současnosti. Tento vzorec se zakládá na představě o dvou protikladně působících silách nebo opačných pólech. Politika tedy běžně počítá s různými stranami, které spolu buď bojují nebo se (jindy) snaží dosáhnout nějaké formy vzájemné dohody.

Jak říkal Abraham Lincoln: „Dům, jehož jednotlivé části jdou proti sobě, nebude stát.“ Zakládá-li se světový systém na protichůdně působících silách, musí se nevyhnutelně sám zničit - podél dělicích čar vznikne chaos (nebo začne každý bojovat s každým).

Opakovaně se setkáváme (a jistě i nadále setkávat budeme) se snahami o spojení protikladů a dosažení jistého typu globálního řešení (nebo světového míru). Každé podobné úsilí je však nevyhnutelně odsouzeno k neúspěchu. Žádná taková snaha nemůže být úspěšná. Podle „fyzikálních zákonů“, jimiž se řídí lidské záležitosti, prostě není možné, aby podobný přístup přinesl úspěch.

Jednoty nelze dosáhnout spojením protikladů. Jednota je původní stav, stav, který vždy již existuje. V původní jednotě jsou všechny protiklady překonány. Proto je třeba znovu nastolit původní jednotu a ne dále pokračovat se vzorci protikladů.

Situace ve světě již dosáhla bodu, kdy nelze v důsledku opačného působení jednotlivých sil očekávat nic jiného, než globální zhroucení. Nacházíme se tudíž v kritickém okamžiku, kdy je v rámci světové politiky třeba přestat hrát hru na protiklady. Hru na protiklady musí politici vyměnit za původní jednotu – a k tomu jim poslouží Globální kooperativní fórum spolupráce každého s každým a všech společně. Je to naprosto nezbytné. Jinak se hra na opačné póly změní v absolutní destrukci.

Princip původní jednoty platí nejen pro všechno lidské úsilí, ale vztahuje se dokonce i na integritu lidského těla nebo na lidskou psychiku. Jednota není výsledkem hry protikladů. Jednota je původní stav.

Jednoty se dosahuje jen tehdy, je-li vůdčím principem života, žití a činů lidí jednotu (nebo nerozdělenost). Pokud se jím stane rozdělení (nebo protiklady), plyne z něj jen další rozdělení. Jedná

se o zákon s absolutní platností. Když mu porozumíme, vyjasní se nám všechny otázky ohledně správnosti našich činů a správného způsobu života.

Moje úvahy o všech lidských záležitostech – a tudíž i o světové politice – vychází z jedné základní zásady: sama realita je původní jednota. Realita je nedělitelná a nemá ego. Proto je třeba žít život v souladu se skutečnou povahou reality samotné.

Tato zásada má absolutní platnost a tvoří podmínku nezbytnou pro vyřešení všech lidských problémů. Gándhí ji nazýval „silou duše“ nebo „silou pravdy“ a tak ji také chápal.¹ Hnací silou všeho politického snažení musí být tudíž síla původní jednoty. Princip původní jednoty je určující pro průběh všeho dění a (nutně) se dotýká i každého z nás a všech společně. Jednotu není třeba hledat. Moc původní jednoty musíme znovu nastolit. Tak zní základní pravidlo. A je nezbytné, aby se stalo vůdčím principem také všech politických činů.

Jak by se mělo lidstvo se světovou situací vypořádat? Tím, že uplatní zásadu původní jednoty. K tomu ovšem potřebuje odpovídající nástroj. Tímto nástrojem je Globální fórum spolupráce. Globální fórum spolupráce musí ukázat, že jsou celosvětově zbytečné všechny hry na protiklady, konflikty mezi národy a státy i veškeré snahy upřednostňovat velké národní nebo státní útvary před ostatními. Není třeba jít proti sobě a usilovat o vítězství jednoho nad druhým - jednoho náboženství nad jiným, jednoho národa či státu (nebo skupiny národů nebo států) nad jiným národem či státem (nebo skupinou národů nebo států) a tak dál.

Veškeré úsilí o poražení domnělých protivníků je čiré šílenství. Lidstvo si v něm nemůže dovolit pokračovat, je načase s tím přestat.

Nacházíme se v rozhodujícím okamžiku historie lidstva, kdy je třeba všech podobných snah zanechat, protože toto šílenství nemůže skončit jinak, než naprostým zničením. Jinou možnost tudíž ani nemáme.

Ti z vás, kdo slyší, co se tu snažím k danému tématu říci, to zřejmě chápou. Je ovšem nutné toto pochopení také aplikovat na každé úrovni lidského života a ve všech záležitostech týkajících se globální politiky a životních podmínek. Princip původní jednoty musíme pomocí nástrojů, které budou počítat s každým z nás i se všemi společně, uplatnit ve všech aspektech našich životů. Je to vlastně jen otázka aktivace principu pravdy (nebo principu reality) původní jednoty. K tomu ovšem potřebujeme odpovídající nástroj - ne jen slova.

Není třeba svolávat skupiny s různými zájmy – jako vládní a nevládní organizace – aby každá z nich mohla říci, co si myslí, a tak znovu rozvířit chaos protichůdných názorů. Už nemáme na nic podobného čas. Potřebujeme jiný nástroj – nástroj, jež si každý z nás i všichni společně zvolí dobrovolně a začne jej i aktivně používat.

Lidstvo jako celek se musí probudit, uvědomit si svou sobě vlastní a vnitřně danou jednotu a přestat si hrát na nějaké rozdíly. Lidé potřebují pochopit, co je to původní jednota - a pomocí vhodného nástroje, který se bude těšit naprosté morální autoritě a bude v každém ohledu správný, začít odpovídajícím způsobem jednat. Proto je nutnost vzniku Globálního fóra spolupráce tak naléhavá.

¹ Gándhí používal slovo „satyagraha“, což se často překládá jako „síla duše“ nebo „síla pravdy“. Z toho jasně plyne, nakolik byl Gándhí přesvědčen, že se síla pravdy může (a má) používat jako nenásilný prostředek k navození změny.

Každá reakce mířící proti nějaké síle nebo subjektu, jenž je považován za protivníka, každý proti někomu třeba jen plánovaný postup, je předem odsouzený k neúspěchu. Možná, že i dojde k nějakým změnám – ale nakonec zůstane vše při starém, protože se vychází z principu rozdělenosti.

Podobně, každá strategie, která se zaměřuje proti někomu nebo něčemu, nevyhnutelně selže. Jediný princip, který může politicky fungovat, znamená vycházet z toho, že žádní protivníci neexistují, není tudíž třeba nikoho porazit – a neexistuje proto ani žádný boj. Správná politika představuje prostě jen uplatnění – nebo prosazení a provedení – principu původní jednoty.

Podobné jednání nepočítá s žádným protivníkem. Nezabývá se žádným rozdělením a nemůže tudíž neuspět. Zato vše, co má v základu rozdělení, selže a vyvolá jen další dělení. Proto jediný typ politické činnosti, který kdy může dosáhnout konečného úspěchu, je aktivita, jež zaprvé vychází z předpokladu původní jednoty a zadruhé původní jednotu pomocí vhodného nástroje prosazuje.

Nikdo „jiný“ neexistuje. Není žádný protivník. Globální fórum spolupráce je prostředek, s jehož pomocí se lze vyhnout všemu soupeření, všem protivníkům a vší hře, která předstírá, že protiklady existují. Měli bychom vycházet z toho, že neexistují žádní soupeři, nepřátelé nebo protivníci, které je třeba porazit. Existuje prostě jen ze samé podstaty plynoucí skutečnost původní jednoty. Správná politika jednoduše pouze vychází z tohoto předpokladu.

A k tomu musí sloužit Globální fórum spolupráce. Taková musí být forma globálního aktivismu, který tu popisují. Tak musí fungovat: bez nepřátel, bez her na protiklady a (tudíž) bez strategií, jež se zaměřují na předpokládané soupeře – nic podobného.

Hluboká základní myšlenka zmíněného přístupu v sobě obsahuje intenzivní presumpci nerozdělenosti, původní jednoty, neexistence protivníků ani rozdělení sebe sama. Je to jediná správná a efektivní strategie. Neslouží žádnému cíli. Jedná se o znovunastolení původní jednoty, ne hledání jiné reality. V tom spočívá jedinečnost pohledu, který tvoří kořen vší skutečné moudrosti.

Hovořím-li o politice, vidím ji v kontextu lidstva jako celku – ne v podmínkách nějakých nepříznivých okolností plných protikladů a snah dosáhnout určitého typu vítězství nad nějakým soupeřem, protivníkem nebo nepřitelem. Je nezbytně nutné, aby Globální fórum spolupráce vycházelo z předpokladu, že žádní nepřátelé neexistují. Globální fórum spolupráce musí ze své podstaty obsáhnout všechny a všechno. K tomu je nezbytná jistá míra disciplíny, protože vzorce, podle nichž lidé fungují, je budou nutit vyjadřovat protichůdné názory, projevovat různou míru ochoty a vést je k tomu, aby jen tak seděli kolem stolu a o všem tom hovořili. Podobná diskuze by měla být naprosto vyloučená. Nemá s ničím nic společného.

Existuje jen realita samotná – původní a nerozdělitelný celek. Ta tvoří základ správných činů. Všechna lidská aktivita musí vycházet z pochopení tohoto faktu.

V jedné z Upanišád se říká, že kdykoli existuje něco „jiného“, vzniká strach.² Jakmile se předpokládá „jinakost“, jakmile se předpokládá oddělenost, jakmile se předpokládá nějaký protivník, vzniká strach – nebo tendence oddělování se, bránění se, vyčleňování se. Jediná a nejdůležitější zásada, jejíž

² Větu citujeme z Rádhakrišnanova překladu Upanišády Brhadaranyaka: „Je nepochybné, že strach vzniká z druhého“ a slovo „druhý“ je použito ve smyslu „jiný“. [S. Radhakrishnan, ed., *The Principal Upanishads* (Atlantic Highlands, NJ: Humanities Press, 1992), 164].

přijetí dá lidstvu svobodu, je nepředpokládat, že existuje někdo „jiný“ nebo něco „jiného“. Jestliže nepředpokládáme, že existuje někdo „jiný“ nebo něco „jiného“, probudí se pravda.

To je význam názvu knížky *Ne-dva je mír*. Nepopisují v ní jen metody, jak hledat mír. Veškerá dvojnost přináší úsilí směřující k dosažení nějakého cíle – včetně cíle míru, který idealisté doufají jednoho dne nalézt. Já ale nenavrhuji idealismus. Naopak, jde o dokonalý realismus – týká se politiky a všech ostatních oblastí lidského života. Takový realismus znamená intenzivní nepředpokládání, že existuje někdo „jiný“ či něco „jiného“ nebo „problém“. V takovém realismu platí předpoklad „ne-dva“ – důsledně přijmutý, aby se mohl stát východiskem všech našich činů. Takové činy jsou již charakterizovány jednotou – ne hledáním jednoty, ale existováním jednoty.

To je správný základ veškerých lidských aktivit. Ve skutečnosti je to základ všech správných činností v každé oblasti života člověka. Pokud to chápeme, dokážeme dělat vše správně, nyní i v budoucnu. Taková je moudrost, jež může (a musí) být používána v každém procesu lidské činnosti. Týká se proto všeho – i toho nejobsáhlejšího všech možností, což je správné fungování lidstva jako celku.

Je to výzva pro všechny, aby se probudili a došli vnitřního pochopení. Není to prosba adresovaná lidem jako egům ani prostá snaha všechny svolat, se všemi jejich rozdíly, aby si o věcech promluvili. Nic takového to není. Jedná se o naprosté obehnutí toho všeho. Nic z toho se nepovede. Byla by to jen ztráta času – a času už není nazbyt. Je to požadavek, aby všichni začali vycházet z toho, že v každém člověku je obsažena vnitřní pravda-intuice (nebo realita-intuice) a přestali se na druhé obracet jako na spotřebitelská-ega nebo na ega ve vysokých pozicích.

Zásada ne-násilí je idealistická zásada, jak fungovat ve vztahu k protivníkovi. Já ale o ničem podobném nemluvím. Princip „ne-dva je mír“ není strategie cílená na nějakého soupeře. Opravdu, přesně tohle to není. Zásada „ne-dva je mír“ není pouhým principem ne-násilí, ačkoli je skrz naskrz a ze samotné své podstaty ne-násilná. Co je ale důležitější, zásada „ne-dva je mír“ znamená nepoužívat žádný postup, který se zakládá na domněnce o nějakém protivníkovi.

Každý čin provedený s ohledem na nějakého soupeře – i kdyby byl navenek ne-násilný – je v jistém smyslu násilný. To je třeba pochopit. Každý boj s každým protivníkem je jistý druh agrese, i když se vede pomocí ne-násilných prostředků.

Přístup „ne-dva je mír“ (s Globálním fórem spolupráce jako jeho nástrojem) takový není. Nejedná se o úsilí vyvíjené vůči nějakému protivníkovi. Jde prostě o to, že se každý jednotlivec a všichni společně začínají sami uskutečňovat, prosazovat, řídit, spravovat, korigovat, organizovat a s ničím a nikým nesoupeří. Celek všech společně se začne dávat do pořádku, což bude nevyhnutelně následovat poté, až se odstraní překážka, která brání uskutečnění procesu sebeorganizace.

Z toho plyne, že uskutečnění procesu sebeorganizace brání soupeření. V tom, aby se lidstvo samo zorganizovalo, samo korigovalo a samo spravovalo, mu brání představa „rozdílnosti“. Tak to je. Domníváme se, že jsme „jiní“, máme protivníky, soupeře, musíme bojovat, hledat jednotu, usilovat o vítězství nad tou nebo onou silou, která je opakem nás samých – a to je špatně.

Tuhle jedinečnou pravdu musí lidé pochopit. To, že ji nechápou, je důvodem, proč lidstvo samo sebe poráží. Proto selhávají i záměry, které za to stojí. Je to domněnka o „rozdílnosti“, předpoklad o existenci něčeho nebo někoho „jiného“, domněnka, že to „ještě není – a proto je třeba to hledat“.

Jinak řečeno, chybou, kvůli níž selhává všechno lidské úsilí, je předpoklad jáství – nebo domněnka o oddělenosti a akt oddělování se. Ego vytváří „rozdíly“. Ego je oddělená (nebo oddělující) povaha. Ego se za každou cenu vyhýbá vztahům, separuje se od „ostatních“. Proto je třeba disociativní snahy opustit. S mírem nemají nic společného. Nemají nic společného ani s úpravou situace lidstva.

Všechny činy vycházející z předpokladu, že existuje něco nebo někdo „jiný“ nebo nějaký „rozdíl“ musí nevyhnutelně ztroskotat. Takové činy vyvolávají jen boj, ne jednotu. Ve skutečnosti by se dalo říci, že se celý svět zapojil do politického úsilí za cenu ničení globální jednoty. Spojené národy fungují na základě protikladů nebo rozdílů. Jejich účelem je svolat konkurenty nebo protivníky na jedno místo, kde i nadále zůstávají vzájemnými protivníky a konkurenty. Sedí a hovoří, ale jejich řeč nemá s mírem ani jednotou a blahem lidstva jako celku nic společného.

Globální fórum spolupráce je ze své pravé podstaty jednotným orgánem zastupujícím každého jednotlivce a všechny společně. Proto v něm neexistují rozdíly. Není to žádná rada národů. Je to prostě pracovní nástroj původní sjednocující celistvosti (nebo celku) lidstva a nepředpokládá, že by existovaly nějaké rozdíly.

Všechny jmenovky a nálepky je proto třeba nechat u dveří. Žádné označení národa nebo státu (ani žádné jiné štítky) dovnitř nenesíme. Neexistuje nikdo „nahore“. Neexistují žádné rozdíly. Neexistuje žádné postavení. Všichni jsou služebníci celku.

Nejedná se o pouhý idealismus. Je to realita v akci. Jde o naprostou nezbytnost. Vždy tomu tak bylo – ale nikdy se to nechápalo v kontextu lidstva jako celku, protože lidstvo jako celek se nikdy dříve nesešlo. K setkávání dochází teprve poslední dobou.

Na Globálním fóru spolupráce se tudíž nemůže stát, že by do věci měly co mluvit různé národy, náboženství, klutury, rasy, jež se budou snažit „přetáhnout“ příznivce svých zájmů na svou stranu. Fórum se musí řídit základním principem lidské celistvosti jako původní jednoty – nebudou se přetřásat žádné rozdíly, jednotliví účastníci se jen vyjádří k tomu, co je pro všechny společné, a společně budou probírané záležitosti řešeny tak, že každý daný subjekt podnikne náležitě a v jeho situaci odpovídající kroky.

Nejprve je ovšem třeba zanechat všech domněnek o „jinakosti“. To je hlavní princip Globálního fóra spolupráce.

Jak už jsem popsal výše, zásada původní jednoty uplatňovaná jako politický prostředek není totéž jako strategie ne-násilné agrese vůči nějakému protivníkovi. Výrazně se od sebe liší – a rozdíl mezi nimi je třeba dobře chápat. Já tady hovořím o něčem novém. Nepodobá se to ničemu, co bylo navrženo nebo uplatněno dříve. V rámci dřívějších lidských snah o dosažení míru se můžeme setkat s myšlenkami, které něco podobného připomínají, ale princip původní jednoty není totéž jako jakákoliv dřívější zásada prosazovaná za účelem nastolení míru. Jedinečnost principu původní jednoty je třeba správně pochopit a intenzivně používat. ■

© 2015 ASA. Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této eseje nesmí být v žádném případě kopírována nebo reprodukována bez povolení vydavatele.

Výňatky z *Prior Unity: The Basis For A New Human Civilization*, od Přítele-Světa Adi Da

Vydal: Is Peace 723, Vytiskl: Adi Da Foundation Press
(3301 West Fullerton Ave., Chicago, IL 60647 USA)

www.priorunity.org